

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, (hierna: de rechtbank) van 7 januari 2010 in zaak nr. 09/5166 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 juni 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 januari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 februari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
lid van de enkelvoudige kamer

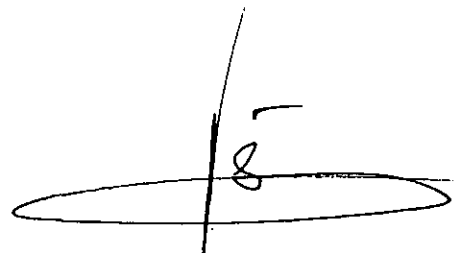
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 april 2010

154-610.

Verzonden: 27 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a horizontal loop at the bottom, with a small flourish to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 09/5166

Datum uitspraak: 7 januari 2010

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van gestelde Soedanese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. R.J. Schenkman,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 14 mei 2008 heeft eiser een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend.

Op 16 februari 2009 heeft eiser beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen door verweerder op de onderhavige aanvraag.

Bij besluit van 25 juni 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiser alsnog afgewezen.

Op grond van artikel 6:20, vierde lid, van de Awb acht de rechtbank het beroep van 16 februari 2009 mede gericht tegen het besluit van verweerder van 25 juni 2009.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 17 december 2009. Eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.F. van der Lubbe.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Voor zover het beroep is gericht tegen het niet tijdig beslissen door verweerder op de onderhavige aanvraag, zal het niet-ontvankelijk worden verklaard, omdat niet is gebleken dat eiser nog belang heeft bij een rechterlijke beoordeling daarvan. De rechtbank acht termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb en verweerder te veroordelen in de door eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs gemaakte proceskosten. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 322,00 (1 punt voor het beroepschrift).
3. Ten aanzien van het beroep voor zover gericht tegen het besluit van 25 juni 2009, overweegt de rechtbank als volgt.
4. Uit de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.
Uit het vorenoverwogene vloeit voort dat de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling, direct moet treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moet worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.
Het vorenstaande lijdt uitzondering, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45) voordoen.
5. Eiser heeft eerder, op 22 oktober 2002, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze aanvraag is bij besluit van 18 maart 2003 afgewezen. Op 6 januari 2005 is dit besluit ingetrokken. Vervolgens heeft op 1 juni 2005 een taalanalyse plaatsgevonden. Op 6 februari 2006 is de aanvraag van eiser wederom afgewezen. Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 20 maart 2007

door deze rechtbank en nevenzittingsplaats Groningen ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 27 juni 2007 van de Afdeling is deze uitspraak bevestigd.

Vervolgens heeft eiser op 30 januari 2008 wederom een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 3 februari 2008 is de aanvraag van eiser afgewezen. Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 22 februari 2008 door deze rechtbank en nevenzittingsplaats Amsterdam ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 20 maart 2008 van de Afdeling is deze uitspraak bevestigd. Het besluit van 25 juni 2009 is van gelijke strekking als dat van 3 februari 2008, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep het onder rechtsoverweging 2 weergegeven beoordelingskader van toepassing is.

6. Eiser heeft aangevoerd dat hij terug wilde keren naar Soedan, maar hiervan heeft afgezien vanwege de gebeurtenissen in Soedan op 12 mei 2008. Op die dag heeft de Justice Equality Movement (JEM), een beweging van bewoners van aangevallen. Indien eiser terug keert, verwacht hij problemen omdat hij afkomstig is uit en behoort tot de stam. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft eiser een artikel over de gebeurtenis in op 12 mei 2008 overgelegd. Verder heeft eiser als novum aangevoerd dat hij in Nederland een dochter heeft gekregen. Voorts heeft eiser een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn). Ter ondersteuning van dit standpunt heeft eiser bij de onderhavige aanvraag een aantal bijlagen overgelegd waaruit volgens eiser blijkt dat er sprake is van een gewapend conflict tussen het regeringsleger en rebellen in Darfur. Daarnaast heeft eiser in dit verband verwezen naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van december 2008. Eiser heeft ter zitting voorts nog verwezen naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van augustus 2009. De rechtbank zal laatstgenoemd ambtsbericht niet bij de onderhavige beoordeling betrekken nu dit ambtsbericht te laat en dus in strijd met de goede procesorde is ingebracht. Ten slotte beroept eiser zich op het categoriale beschermingsbeleid inzake Darfur.

7. Verweerder heeft in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb zijn aangevoerd. De aanvraag is afgewezen onder verwijzing naar het eerdere afwijzende besluit van 3 februari 2008.

8. De rechtbank stelt vast dat eiser aan de onderhavige asielaanvraag wederom ten grondslag heeft gelegd dat hij afkomstig is uit en in aanmerking komt voor een vergunning op grond van het categoriale beschermingsbeleid voor niet-Arabieren afkomstig uit . De rechtbank overweegt onder verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam van 22 februari 2008 en hetgeen daarin onder rechtsoverweging 10 is overwogen dat deze verklaring niet kan worden aangemerkt als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Hoewel de rechtbank er met partijen van uitgaat dat eiser afkomstig is uit had eiser dit naar het oordeel van de rechtbank reeds ten tijde van zijn eerste aanvraag naar voren kunnen en moeten brengen. Niet valt in te zien dat eiser de verklaring dat hij afkomstig is uit niet in de eerste asielprocedure kon aanvoeren. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser in die procedure juist het tegendeel heeft verklaard, namelijk dat hij afkomstig is uit Zuid-Soedan. Reeds om die reden kunnen zijn verklaringen en de stukken die zien op de situatie in niet gelden als nieuwe feiten of omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

9. Ten aanzien van het feit dat eiser in Nederland een dochter heeft gekregen en in dit verband een beroep doet op artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) overweegt de rechtbank dat dit evenmin als een novum kan worden aangemerkt nu deze grond niet asielerelateerd is. De rechtbank merkt hierbij op dat indien eiser voor verblijf bij zijn dochter in aanmerking wenst te komen, hij een reguliere aanvraag voor verblijf bij zijn dochter kan indienen.
10. Ook indien de vreemdeling stelt dat bij gedwongen terugkeer naar het land van herkomst het risico bestaat op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing, volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 8 mei 2008 in zaak nr. 200801379/1, www.raadvanstate.nl) dat moet worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels. Slechts in geval van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in voormeld Bahaddar-arrest van het EHRM, kan noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen. In dat geval kan het besluit van gelijke strekking, ondanks het ontbreken van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden en een voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht, worden getoetst door de bestuursrechter, voor zover deze feiten en omstandigheden daartoe nopen (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 8 mei 2007, JV 2007/294).
11. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 21 april 2009 in zaak nr. 200805910/1/V1, www.raadvanstate.nl) volgt verder dat dit niet betekent dat bij de beoordeling of sprake is van dergelijke bijzondere feiten en omstandigheden ter toetsing staat of verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat het beroep van de vreemdeling op artikel 3 van het EVRM faalt. Aan die toetsing van het standpunt van de staatssecretaris komt de rechter eerst toe, nadat hij tot het oordeel is gekomen dat de feiten en omstandigheden die de vreemdeling in het kader van artikel 3 van het EVRM heeft aangevoerd, in het licht van de beoordeling in de eerdere procedure en het bepaalde in artikel 13 van het EVRM, zodanig zwaarwegend zijn, dat de wijze waarop hij het besluit van gelijke strekking naar nationaal recht dient te beoordelen, er aan in de weg staat dat een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing in de beoordeling van het beroep wordt betrokken.
12. Gelet hierop zal de rechtbank beoordelen of de door eiser ingebrachte stukken tot de conclusie nopen dat het beoordelingskader als weergegeven in rechtsoverweging 2, er aan in de weg staat dat een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing in de beoordeling van het beroep wordt betrokken.
13. Ter onderbouwing van zijn stelling dat hij een dergelijk reëel risico loopt, heeft eiser gewezen op de algehele veiligheidssituatie in
14. De rechtbank overweegt dat het beroep op de algehele veiligheidssituatie in Darfur slechts dan kan slagen indien in Darfur sprake is van een uitzonderlijke situatie en van een zodanige mate van geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat eiser bij terugkeer naar zijn land van herkomst enkel door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt het slachtoffer te worden van een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het EVRM (zie onder meer het arrest van het EHRM van 17 juli 2008, nr. 25904, NA, tegen het Verenigd Koninkrijk; JV 2008/329). Een dergelijke situatie is door het EHRM nog nooit aangenomen.
15. In het algemeen ambtsbericht van december 2008 staat op pagina 36 vermeld dat geconcludeerd kan worden dat in Darfur gedurende de verslagperiode sprake was van een binnenlands gewapend conflict volgens de criteria van de Raad van State. Uit de door eiser overgelegde stukken kan naar het oordeel van de rechtbank echter niet worden

afgeleid dat de mate van geweld zo hoog is dat sprake is van de in de vorige paragraaf genoemde, en nog nooit aangenomen, uitzonderlijke situatie.

16. Uit het bovenstaande vloeit voort dat de door eiser aangevoerde feiten en omstandigheden niet zodanig zwaarwegend zijn dat geoordeeld moet worden dat eiser bij terugkeer naar een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing. Om die reden is geen sprake van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in het Bahaddar-arrest van het EHRM, die maken dat het beoordelingskader als weergegeven in rechtsoverweging 2 buiten toepassing moet blijven.

17. Nu eiser geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in rechtsoverweging 2 heeft aangevoerd en het Bahaddar-arrest niet aan het daar genoemde beoordelingskader in de weg staat, is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep tegen het niet tijdig beslist niet-ontvankelijk;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 322,00, die dit bedrag dient te betalen aan eiser;

verklaart het beroep tegen het besluit van 25 juni 2009 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L. van Gijn, rechter, in tegenwoordigheid van M. Hietkamp-Jonker, griffier.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 7 januari 2010

VERZONDEN OP

07 JAN 2009

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Roemer Visscherstraat 39 **Westhoff**
1054 EW Amsterdam advocaten

telefoon 020 - 66 44 046 S. van Aniel

fax 020 - 66 49 320 K. de Bie

E. van den Bogaard

Per fax: 070 - 365 13 80 (en per post)

Raad van State

De Hoogedelgestrenghe heer Voorzitter van de
Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 3 FEB 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

C. A. C. M. Ficq

M. H. Klijnstra

R. J. Schenkman

M. I. Steinmetz

W. J. Westhoff

S. F. Yap

Hoger Beroepschrift

Inzake

Verblijvende te

APPELLANT

Bepaaldelijk Gevolmachtigde tot het Instellen van
hoger beroep ex. Art. 70 lid 1 Vw:

Mr R.J. Schenkman

Advocaat te Amsterdam

Roemer Visscherstraat 39 te Amsterdam (1054
EW)

Tegen

De Staatssecretaris van Justitie

te Den Haag

VERWEERDER

Gemachtigde: mr drs. M.F. van der Lubbe

Ambtenaar ten Departemente

Postbus 118 te Den Bosch (5201 AC)

1. Achtergronden

De heer (hierna: "appellant") komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage (zittinghoudende te Arnhem) van 7 januari 2010, nr. Awb 09/5166 (**productie 1**) verzonden op 7 januari 2010. In deze uitspraak is

het beroep van appelland tegen het besluit van 25 juni 2009 ongegrond verklaard.

Hieronder zal appelland grieven tegen deze uitspraak formuleren en een toelichting daarop geven.

2. Grieven

2.1

In rechtsoverweging 6 (laatste regel) bevestigt de rechtbank dat appelland een beroep doet op het categoriale beschermingsbeleid:

"Ten slotte beroep eiser zich op het categoriale beschermingsbeleid."

Toelichting:

In de bestreden uitspraak wordt het beroep van eiser op dit categoriale beschermingsbeleid ongemotiveerd ter zijde geschoven. Hieraan wordt in de uitspraak geen enkele aandacht besteed. De bestreden uitspraak is derhalve onvoldoende gemotiveerd.

Aan het beroep van appelland op het categoriale beschermingsbeleid had niet mogen worden voorbijgegaan, des te meer nu de rechtbank er met partijen van uitgaat dat appelland afkomstig is uit (zie rechtsoverweging 8, regel 8).

2.2

In rechtsoverweging 16 oordeelt de rechtbank ten onrechte als volgt:

"Uit het bovenstaande vloeit voort dat de door eiser aangevoerde feiten en omstandigheden niet zodanig zwaarwegend zijn dat geoordeeld moet worden dat eiser bij terugkeer naar een reëel risico loopt op een met art. 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing. Om die reden is geen sprake van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in het Bahaddar-arrest van het EHRM, die maken dat het beoordelingskader als weergegeven in rechtsoverweging 2 buiten toepassing moet blijven".

Toelichting:

De rechtbank gaat voorbij aan de omstandigheid uit het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 30 december 2008 betreffende de situatie in Soedan voor het eerst wordt geconcludeerd dat in sprake is van een

binnenlands gewapend conflict in de zin van art. 15c Definitierichtlijn (ambtsbericht p.36).

In het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken betreffende Soedan van augustus 2009 wordt eveneens bevestigd dat er in de regio sprake is van een binnenlands gewapend conflict (ambtsbericht p. 35).

Gelet op het bovenstaande stelt de rechtbank in rechtsoverweging 15 ten onrechte dat uit de door elser overgelegde stukken niet kan worden afgeleid dat de mate van geweld zo hoog is dat er sprake is van de in de vorige paragraaf genoemde uitzonderlijke situatie. Immers, nu vaststaat dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict, waarbij onder andere sprake is van het gedwongen vertrek van dertien Internationale NGO's (INGO's) (ambtsbericht augustus 2009, p.16), is er in sprake van een uitzonderlijke situatie en van een zodanige mate van geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan aan te nemen dat appellant bij terugkeer naar zijn land van herkomst enkel door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt het slachtoffer te worden van een behandeling die in strijd is met art. 3 van het EVRM. Dit wordt door de rechtbank miskend.

Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het bestreden beroep.

Amsterdam, 3 februari 2010

Bepaaldelijk Gevolmachtigde:

Mr. R.J. Schenkman

Bijlage: productie 1